Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0237

Επιστολή Μανιατών προς τους απελυθερωμένους από την Ύδρα σχετικά με ικανοποίησή τους για τη χορήγηση γενικής αμνηστίας.

20 Μαΐου 1825

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τῶν Μανιατῶν Πετρομπέη Μαυρομιχάλη, Διονύσιου Μούρτζινου καὶ Δημήτριου Γρηγοράκη πρὸς τοὺς ἀπελευθερωθέντες ἀπὸ τὴν Ὕδρα, μὲ τὴν ὁποία ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησή τους γιὰ τὴ χορήγηση γενικῆς ἀμνηστίας καὶ δηλώνουν πὼς εἶναι ἀναγκαία ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων στὸν ἀγώνα ἐναντίον τῶν αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων. Στὴν προσθήκη, μετὰ τὶς ὑπογραφές, γίνεται ἀναφορὰ σὲ «πόλεμο (τοῦ Ἰμπραὴμ) κατὰ τῶν Ἀρκαδίων», ὅπου βρισκόταν καὶ ὁ Γρηγόριος Δικαῖος, καθὼς καὶ μανιάτικα σώματα 500 ἀνδρῶν. Τώρα οἱ Μανιάτες ἀρχηγοὶ στέλνουν ἐπιπλέον γιὰ ἐνίσχυση ἕνα σῶμα 800 ἀνδρῶν. Πρόκειται γιὰ τὴ μάχη στὸ Μανιάκι, ὅπου τὴν ἴδια ἡμέρα μὲ τὴ σύνταξη τῆς παρούσας ἐπιστολῆς σκοτώθηκε ὁ Γρ. Δικαῖος. Λόγω ἐκτεταμένης φθορᾶς τοῦ ἐγγράφου, ὑπάρχουν στὴν ἀρχὴ τοῦ κειμένου χάσματα, ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἔκδοσής του ἀπὸ τὸν Ἰω. Θεοφανίδη, τὰ ὁποῖα συμπληρώθηκαν μὲ βάση τὴν ἔκδοση τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη. 32.Οἱ κοντινὲς μεταξύ τους οἰκιστικὲς θέσεις Φουρτζάλα καὶ Καμάρι.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 124-126 ▪ ΙΑΘ, τ. 2, σ. 247-249.

Φίλτατοι Ἀδελφοί

Χθὲς ἐπληροφορήθημεν καθαρὰ ὅτι [ἡ θεία δίκη κατὰ τὴν] καρδίαν σας [ἔν]ευσε καὶ ἐλευθερωθέντες ἤλθετε ὑγιεῖς εἰς Ναύπλιον ἅπ[αντες. Τοῦτο] ἐπεριμένομεν ἄφευκτα εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν καὶ δι' ἄλλα πολλὰ δίκαια καὶ περὶ πλέον διὰ ὅσας δεήσεις καὶ ζητήματα πρὸς τὴν Διοίκησιν μὲ διαφόρους καὶ ἀλεπαλλήλους ἀναφορὰς μας ἐκάμαμεν.

Πατριῶται! δὲν ἠμπορεῖ τὶς νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἦσθε πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας καὶ συναγωνισταὶ μετὰ καὶ ἄλλων ἀδελφῶν· εἶναι ὅμως ἀναντίῤῥητον, ὅτι οἱ ἀνώτεροι ὅσον δοξάζονται τόσον ὑπόκεινται εἰς τὸ μῖσος τῶν ζηλοτύπων, καὶ ἐπειδὴ ὡς ὄντως πρόμαχοι ἀποφασίζουν νὰ χύσουν καὶ τὸ ἴδιόν των αἷμα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, δὲν πρέπει νὰ ἀπαυδίζουν καὶ νὰ μικροψυχοῦν ἀπὸ πράγματα ἐπόμενα τὰ ὁποῖα καὶ πρὶν συμβοῦν γνωρίζουν οἱ βλέποντες ὀπωσοῦν μακρύτερον τοῦ ὁρίζοντός των.

Φίλοι καὶ ἀδελφοί! μὴν ἀμφιβάλετε, ὅτι ἂν σεῖς εὑρισκόμενοι εἰς τὴν μονὴν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ δὲν ἤμεθα καὶ ἡμεὶς ὀλιγώτερον καταλυπημένοι, ἂν καὶ ἤμεθα εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου καὶ Σπάρτης. Περαστικὸν ὅμως ἂς γένῃ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος καὶ τοῦτο, καὶ ἂς ἀποδοθῇ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν τύχην τῶν ἀθώων Ἑλλήνων.

Ἡ τόλμη τοῦ ἀχρείου Ἰμπραήμπασα, καὶ ἡ ἀστασία τοῦ ἐσωτερικοῦ μας ἔφερον εἰς ταύτην τὴν ἀκμὴν τοῦ κινδύνου τὴν γλυκεῖαν Πατρίδα, καὶ μ' ὅλον ὅτι καὶ ἡμεῖς ὡς Ἕλληνες, καὶ Σπαρτιᾶται μᾶλλον, ἤμεθα περιπεπλεγμένοι, εἰς τὰς ἐπαράτους διχονοίας, μ' ὅλα ταῦτα συναισθανθέντες, τὸν διαληφθέντα κίνδυνον, ἀνανήψαντες, ἀπεφασίσαμεν μὲ μίαν ψυχὴν καὶ καρδίαν, νὰ ὁρμήσωμεν σύμπαντες γενναίως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ βοηθήσωμεν τὴν Πατρίδα κινδυνεύουσαν. Περὶ πλέον δὲ βλέποντες ἤδη τὸ πέρας καὶ τῶν ἐδικῶν σας δεινῶν, χαιρόμεθα, διότι θέλωμεν συμβάλει πάλιν διὰ νὰ κατατροπώσωμεν ὁμοθυμαδόν, καὶ τοῦτον τὸν τολμηρότατον μέν, μηδαμινὸν δέ, αἰγύπτιον ἐχθρόν. Εὐχόμεθα ὅμως ἵνα δώσῃ ὁ ἔφορος τῆς ἐλευθερίας μας ὕψιστος Θεὸς ὑπομονὴν τῶν δεδοκιμασμένων γενναίαν καὶ ἀπάθειαν μεθ' ἀμνηστίας. Ἐνδύθητε οὖν τὴν καθαρὰν ὁμόνοιαν καὶ συμπνοιαν διὰ τῆς ὁποίας μόνης ἐλπίζεται ἄφευκτα ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὕτω θέλει μείνει βεβαία καὶ σταθηρὰ ἡ χαρὰ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐπερίμενε νὰ ἀσφαλισθῇ διὰ τῆς παρουσίας σας. Ἂν ὅμως καὶ συμβῇ τὶ διαφορετικὸν (τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζεται ποτὲ ἀπὸ τὸν ἀληθῆ πατριωτισμόν σας καὶ φρόνησίν σας), τότε καὶ ὁ λαὸς ἀπελπίζεται, καὶ ἡ Πατρίς ἀπώλυται.

Ἐντὸς ὀλίγου περιμένωμεν τὴν προσωπικὴν σας παρουσίαν μὲ τὰς ἀρκετὰς δυνάμεις καὶ εἴδε. Ὁ ἐχθρὸς κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν εἰδήσεις σήμερον ἢ αὔριον εἰσβάλλει κατὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἀρκαδίων, οἱ ὁποῖοι ἰδόντες τὸ κίνημά του ζητοῦν παρ' ἡμῶν βοήθειαν, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἡμεῖς μὴ ἠξεύροντες τὰ σχέδιά του τὸν περιμένωμεν ἐνταῦθα. Μ' ὅλα ταῦτα δὲν λείπομεν τοῦ νὰ ἐνεργῶμεν δι' ὅσα ἀποβλέπουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πρὸς ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος.

Ἐπευχόμενοι τὴν ὅσον οὔπω θεόθεν καλήν μας ἐντάμωσιν μένομεν.
τῇ 20 Μαΐου 1825
Φουρτζαλοκάμαρο
Οἱ πατριώται καὶ ἀδελφοὶ
Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης
Διονύσιος Μοῦρτζινος
Δημητράκης Γριγοράκις

[πλαγίως:]
Σήμερον βλέποντες μακρόθεν ἔξ ὡρῶν διάστημα νὰ κροτῆται πόλεμος κατὰ τῶν Ἀρκαδίων, στέλλωμεν ἕν σῶμα Σπαρτιατῶν, πρὸς βοήθειάν των, συνιστάμενον περίπου τῶν ὀκτακοσίων· μετὰ τῶν Ἀρκαδίων εἶναι καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Δικαῖος, και Σπαρτιᾶται ὑπέρ τούς πεντακοσίους.

[ἐπὶ τοῦ νώτου:]
Μαΐου 20
Πετρούμπεϊς Μαυρομιχάλης

Αριθμός Τεκμηρίου
0237

Τίτλος
Επιστολή Μανιατών προς τους απελυθερωμένους από την Ύδρα σχετικά με ικανοποίησή τους για τη χορήγηση γενικής αμνηστίας.

Ημερομηνία Σύνταξης
20 Μαΐου 1825

Τόπος Σύνταξης
Φουρτζαλοκάμαρο [σημ. Θουρία] [32].

Συντάκτης
Μανιάτες

Αποδέκτης
Απελευθερωμένοι Της Ύδρας

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
218mm × 324mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0237

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

